VIIKONVAIHDE

VIIKON ÄLÄHDYS

Totuus on katsojan silmälaseissa.

PÄHKINÄ

G	I	L	J	U	S	I	N	T
T	I	A	N	T	U	O	S	U
U	L	M	I	G	H	M	U	P
P	J	S	U	H	O	I	H	O
O	U	A	N	O	I	G	O	L
L	S	N	M	I	G	V	I	E
E	I	T	U	P	O	L	E	V
V	N	O	S	U	H	O	I	M
M	A	N	T	O	N	O	V	I
I	T	O	U	M	I	G	P	G
G	A	V	M	S	U	H	O	I

SUDOKU

Taso: Vaikea

				8				5
		8			6			
	1			2	9	6		
4	5			6		1		
6		1				5		8
		9		1			7	6
		7	6	9			3	
			4			8		
1				3				

Sudoku-tehtävän 460 ratkaisu.

4	8	2	9	3	6	7	5	1
3	5	1	2	7	8	9	4	6
7	9	6	1	4	5	2	8	3
8	3	4	6	5	9	1	2	7
2	1	7	3	8	4	6	9	5
9	6	5	7	1	2	8	3	4
5	7	3	8	9	1	4	6	2
6	4	9	5	2	7	3	1	8
1	2	8	4	6	3	5	7	9

Tehtävä numero 461.

Täytä ristikko siten, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä (ja paksuilla viivoilla rajatuissa 3 x 3 laatikoissa) on jokainen luku yhdestä yhdeksään. Kerran ja vain kerran! Apua Sudokun ratkaisuun osoitteessa: www.sudoku.org.uk

EDELLISEN RISTIKON RATKAISU

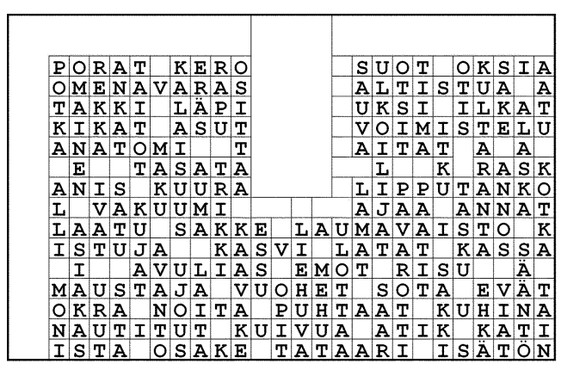

Jannen design syntyy hukkapuusta

Ylijäämäpuusta ja kierrätysalumiinista valmistetut uniikit korut ovat suunnittelijan kannanotto puunjalostuksen kehittämisen puolesta.

KARI LINDHOLM

Taiteilija Janne Erkkilä työskentelee verstaallaan Rovaniemellä.

Viilu-korusarja syntyy ylijäämäpuusta.

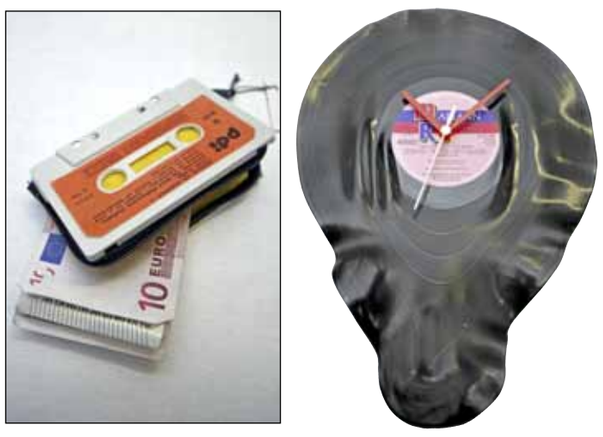

C-kasetti muuttuu Janne Erkkilän käsissä retrohenkiseksi lompakoksi ja vinyylinen pitkäsoitto venähtää dalimaiseksi seinäkelloksi.

ROVANIEMI
Toisen jätteenä pitämä tavara voi olla toiselle aarre.

Useimmat näkevät puusepän hylkäämissä puupalikoissa vain saunan sytykkeet, mutta hommansa taitava vuolee niistä uniikkeja koruja myyntitiskille.

Hukkapuun jalostamisen koruiksi hallitsee Lapin yliopistossa teolliseksi muotoilijaksi kouluttautuva **Janne Erkkilä**, 28.

Taiteiden tiedekunnassa Rovaniemellä opiskeleva Erkkilä on sisäistänyt puuraaka-aineen mahdollisuudet ja materiaalien kierrätyksen merkityksen.

Pitkälle kehitetyt puujalosteet antaisivat hyvän tuoton, jos niille vain löytyisi ostajia. Mikäli ylijäämäpuusta tehdään koruja, puun painoon suhteutettu hinta hätyyttää kullan hintaa.

”Kun puhutaan tonnien sijaan grammoista, kate alkaa olla kohdillaan.”

Kehyksiä roskiksesta

Metsäradion teepaitaa ylpeänä kantava Erkkilä ei ehdi istumaan jouten.

Tällä kertaa työn alla ovat naisten puiset käsikorut, jotka hän viimeistelee hiomapaperilla ennen pintakäsittelyä.

Materiaaleina ovat koivu, merbau ja tammi. Erkkilä käyttää koruissa myös haapaa, katajaa, koivuvaneria ja mäntyä.

Mies keksi muutama vuosi sitten, että puuseppien ja huonekaluteollisuuden hukkapalat ja viilut voidaan jalostaa vielä kertaalleen.

Korujen alumiinikehykset on dyykattu roskiksesta tai hankittu metallinkierrätyksestä.

Luonnon omaa taidetta

Kierrätys merkitsee Erkkilälle pyrkimystä ekoneutraalisuuteen: tuotteet eivät vahingoita luontoa, mutta eivät juuri sitä hyödytäkään.

”Puisen kierrätyskorun käyttäjä ei viestitä materiaalista vaurautta vaan ekologisia ja pehmeitä arvoja.”

Parhaillaan työstössä olevat koruaihiot on ensin päästelty irti isommasta puusta pylvässporakoneella ja sitten hiottu muotoonsa nauhahiomakoneella.

Kädentaitaja on todennut, että ihmiset pitävät joissakin tuotteissa näkyvistä puun oksakohdista ja kelohongan pintakuvioista, joita voi aistia myös hypistelemällä tai haistelemalla.

”Pienet materiaalivirheet ovat itse asiassa luonnon omaa taidetta. Näitä taideteoksia olen muokannut koruiksi esimerkiksi kehystämällä ne alumiinilla.”

Rannekorujen keskiöstä yli jäävän puun voisi nakata roskikseen tai työntää takkaan, mutta kädentaitaja valmistaa siitä pykälää pienempiä esineitä, kuten riipuksia ja korvakoruja. Periaatteena on, että mitään ei heitetä hukkaan.

”Se ei ole niinkään nuukuutta, vaan kunnioitusta materiaalia kohtaan.”

Erkkilän tutkimusretki jatkuu vielä senkin jälkeen, kun hän valmistuu taiteiden maisteriksi ensi keväänä.

”Metsähallituksen Pilke-toimitalo Rovaniemellä on hyvä esimerkki siitä, että puusta voidaan valmistaa suuriakin asioita. Itsekin voisin tehdä koruja suurempia esineitä.”

Eettiset periaatteet ja kova yrittäjähenki kylvävät uusia ajatuksen siemeniä miehen alitajuntaan.

”Valmistan lompakoita vanhoista c-kaseteista. Aikansa palvelleet lp-pitkäsoitot muutan surrealistisiksi seinäkelloiksi Salvador Dalin hengessä.”

Erkkilä on myös valokuvaaja ja taidemaalari. Kankaalle maalatuissa akryyliväreissä leiskuvat pykälää surrealistisemmat revontulet, Aurora Surrealis. Teemana voi olla myös metsäluonto lumipyryineen.

Kapuloita rattaissa

Suomalainen puunjalostus on Erkkilän mielestä lähinnä tylsää ja vanhahtavaa bulkkituotantoa, joka on suurten ja värittömien yritysten hallussa.

Hän uskoo tämän johtuvan osaksi pienyrittämisen kohtaamista vaikeuksista sääntelyyhteiskunnassa.

Yrityksen käynnistäminen on sinänsä helppoa ja sitä myös tuetaan, mutta sen jälkeen yrittäjästä ei ole kiinnostunut kukaan muu kuin verottaja.

Rankka arvonlisävero asettaa Erkkilän mielestä käsityövaltaisten elinkeinojen harjoittajat eriarvoiseen asemaan pääomavaltaisen yritystoiminnan rinnalla. Varsinkin talouslaman vallitessa arvonlisävero voi olla vaikea sisällyttää tuotteen myyntihintaan.

Jos kauppa ei käy, ja tuotteet myydään sen vuoksi alennuksella, käsityöläinen joutuu tilittämään arvonlisäveron valtiolle omasta elannostaan. Tuolloin käytännön veroaste nousee jopa 50 prosenttiin.

”Arvonlisäveron alaraja olisi tärkeä nostaa 20 000 euroon ainakin käsityöaloilla.”

KARI LINDHOLM

RISTIKKO

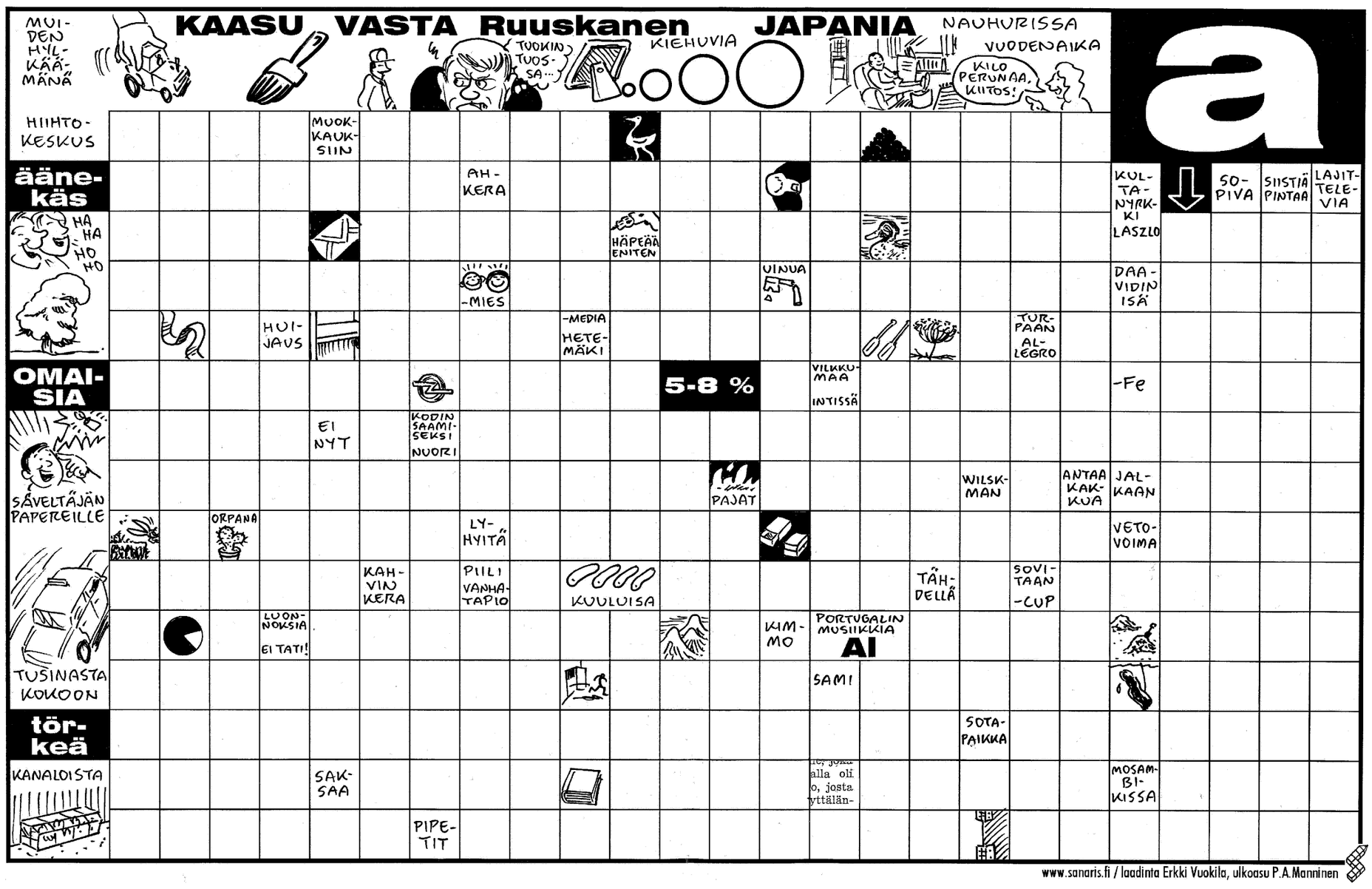

www.sanaris.fi / laadinta Erkki Vuokila, ulkoasu P.A.Manninen